

Драганъ Цанковъ е роденъ въ гр. Свищовъ на 1828 година. Първо се е училъ въ родното си мѣсто, а подиръ се е училъ въ Руссия и Виенна. Отъ Виенна той е отишълъ при брата си Антона Цанковъ въ Букурещъ, а отъ тамъ, слѣдъ кратко врѣме, заминълъ за Цариградъ, гдѣто на 1857 година станълъ педагогъ въ французското училище на Бебекъ, на Босфора. Въ сѣщата година съ покойния Боянъ Мирковичъ отъ гр. Т. Пазарджикъ основали българска печатница въ Цариградъ — Галата, въ католическия манастиръ Сенъ Бенуа и почнълъ да редактира вѣстникъ „*Българія*“, въ която печатница се печатало и периодическото списание „*Български Книжници*“ (гл. 1858 година). Чрѣзъ в. „*Българія*“ Д. Цанковъ е съвѣтвалъ българитѣ да се присъединятъ къмъ Римската църква и по тоя начинъ да могатъ да се освободятъ отъ игото на гърцкото духовенство. Хидилъ е въ Римъ съ Д-нъ Георги Мирковичъ и съ дяконъ Рафаелъ отъ Стрѣлецъ, Панагюрска околия, бивши дяконъ на Велешкий Авксентий (Тоя Рафаелъ по-късно станъ духовенъ началникъ на унитѣ) за ржкополаганието на Българо-Униятския архiereй *Иосифъ Соколски*. Слѣдъ отвежданието на Соколски въ Одесса, което направилъ П. Р. Славейковъ, Д. Цанковъ билъ назначенъ отъ Турското правителство въ Свищовъ за драгоманинъ и директоръ на паспортитѣ. Като се съставила Дунавската областъ (1864 година), билъ повиканъ отъ *Митхатъ-паша* въ Руссе и тамъ основалъ провинциалната печатница, на която билъ директоръ. Наскоро слѣдъ това билъ назначенъ за Инспекторъ при управлението на турскитѣ параходи по Дунава. Подиръ това билъ назначенъ за дѣйствителенъ членъ въ провинциалния Апелативенъ Търговски Сждъ въ гр. Руссе, а слѣдъ туй — Субститудъ на Държавния Съвѣтъ въ Цариградъ. Въ това врѣме е билъ и учителъ на българския языкъ въ Лицея и членъ въ Екзархийския Съвѣтъ. Послѣ това Турското правителство го е назначило за помощникъ на Губернатора въ гр. Нишъ, а по-късно и въ гр. Видинъ. Прѣзъ 1873 година станълъ адвокатинъ въ гр. Руссе и учителъ на французскій языкъ въ тамошното българско училище; но по поводъ затварянието на гърцката църква въ тоя градъ, Д. Цанковъ билъ пратенъ на заточение въ Цариградъ, гдѣто и останълъ до търгованието му съ М. Балабановъ по европейскитѣ Дворове. Той избѣгалъ отъ Цариградъ въ Виенна, слѣдъ като турското правителство